

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

navrhovatele: **J. S.**,
bytem X,
zastoupený advokátem prof. JUDr. Martinem Kopeckým, CSc.,
sídlem Revoluční 1546/24, Praha,

proti
odpůrkyni: **obec Nepomuk**,
sídlem Nepomuk 50,
zastoupená advokátem Mgr. Vítem Veselým,
sídlem Politických vězňů 1511/5, Praha,

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy č. 1/2021 – Změny č. 3 Územního plánu Nepomuk, vydaného usnesením zastupitelstva odpůrkyně ze dne 14. 10. 2021, č. 11/2021,

takto:

- I. Návrh se zamítá.
- II. Navrhovatel je povinen zaplatit odpůrkyni na náhradě nákladů řízení částku 12 342 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce Mgr. Víta Veselého, advokáta.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Navrhovatel se návrhem podle § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení části opatření obecné povahy
č. 1/2021 – Změny č. 3 Územního plánu Nepomuk, vydaného usnesením zastupitelstva odpůrkyně ze dne 14. 10. 2021, č. 11/2021, s účinností ode dne 12. 11. 2021 (dále též jako „napadené OOP“ a „změna č. 3“), a to konkrétně v části, kterou došlo ke změně využití plochy Zm3-Z1 zrušením návrhu místní komunikace (níže vyznačené červeně) v části plochy Z2.

Obsah návrhu

2. Navrhovatel předně brojil proti napadenému OOP z důvodu nezákonnosti. Jako vlastník pozemku parc. č. XA v katastrálním území N. p. T. (dále též jen „předmětný pozemek“; označené pozemky jsou ve stejném katastrálním území, dále proto soud bude uvádět pouze parcelní čísla) byl zkrácen na svých právech, a to zrušením návrhu místní komunikace v části plochy Z2. Odpůrkyně ovšem ponechala plochu Z2 v zastavitelné ploše s podmínkou pro využití plochy spočívající ve vybudování místní obslužné komunikace. Aby tak mohlo dojít k využití plochy Z2 dle územního plánu a k realizaci stavby rodinného domu na části pozemku navrhovatele, je nutné vybudovat pozemní komunikaci, která zajistí dopravní obslužnost této oblasti. Změna č. 2 územního plánu obce Nepomuk, která byla přijata usnesením zastupitelstva obce Nepomuk ze dne 4. 7. 2018, č. 13/2018, a nabyla účinnosti dne 21. 8. 2018 (dále též jen „změna č. 2“), zanesla do výkresové části územního plánu návrh pozemní komunikace, která měla zajišťovat dopravní obslužnost nemovitých věcí (vč. pozemku žalobce) zařazených do plochy Z2. Změnou č. 3 ovšem došlo ke zrušení návrhu místní (příjezdové) komunikace v části plochy Z2, která by obsluhovala tuto oblast a která by procházela mj. předmětným pozemkem (viz komunikace vyznačená výše dle grafické části změny č. 2). S žádnou komunikací zpřístupňující rozvojovou plochu Z2 se ovšem v nynějším územním plánu nepočítá. Plocha, na které se návrh místní komunikace nacházel, byla změnou územního plánu zařazena mezi plochy zemědělské. Navrhovaná místní komunikace může podle současné podoby územního plánu obsloužit pouze pozemek umístěný na severu plochy Z2, jehož vlastníkem je osoba odlišná od navrhovatele. Změna územního plánu tak nepřiměřeně zasáhla do práv navrhovatele, zejména do jeho vlastnického práva (čl. 11 Listiny základních práv a svobod). Zrušení návrhu příjezdové komunikace fakticky znemožňuje umístit stavbu na pozemku navrhovatele, přestože je pozemek z podstatné části zařazen mezi zastavitelné plochy. Změna územního plánu dále zasahuje do práv navrhovatele tím, že snižuje hodnotu jeho

pozemku. Hodnota pozemku, který má být podle územního plánu obslužen pozemní komunikací, je vyšší než hodnota pozemku, který takovou možnost nemá. Cena pozemku byla snížena také tím, že změna č. 3 ve svém důsledku znemožnila umístění stavby na pozemek. Změna č. 3 degraduje hodnotu pozemku, který navrhovatel zakoupil jako stavební s cílem umístit na něm rodinný dům, a to na hodnotu, která odpovídá zemědělské půdě.

3. Navrhovatel dále spatřuje rozpor napadeného OOP s cíli územního plánování vyjádřenými především v § 18 odst. 1 a 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, neboť zabraňuje udržitelnému rozvoji území, aniž by pro to byl důvod. Zrušení návrhu místní komunikace, které ve svých důsledcích znemožňuje rozvoj plochy Z2 v souladu s územním plánem, není odůvodněno žádným jiným zájmem, který je stavebním zákonem chráněn. Odpůrkyně ve vztahu k napadené části OOP nerespektovala výše uvedená ustanovení stavebního zákona a postupovala zcela svévolně.
4. Dle navrhovatele je napadené OOP v části, kterou se ruší návrh příjezdové komunikace v ploše Z2, nedostatečně odůvodněno. Odpůrkyně se nevypořádala se skutečností, že zrušením návrhu pozemní komunikace dojde zároveň ke zrušení možnosti dopravního obslužení většiny pozemků zařazených do plochy Z2 a zároveň i ke značnému omezení rozvoje této plochy. Podle navrhovatele nemá odůvodnění napadeného OOP zákonem stanovené náležitosti a v této souvislosti odkázal na § 68 odst. 3, § 173 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a § 53 odst. 5 písm. e) ve spojení s § 55b odst. 7 stavebního zákona, jakož i rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2011, č. j. 8 Ao 6/2011-87, a ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008-136. Napadená část změny č. 3 je proto nepřezkoumatelná.
5. Navrhovatel navrhuje, aby soud napadené OOP zrušil, a to v části, kterou došlo ke zrušení návrhu místní komunikace v části plochy Z2.

Vyjádření odpůrkyně k návrhu

6. Odpůrkyně s návrhem nesouhlasí. Uvedla, že změnou č. 3 nebylo zasahováno do zastavitelné lokality Z2. Tvar plochy Z2 neodpovídá vlastnickým hranicím, čímž je ovlivněna využitelnost pozemků pro případnou zástavbu. Jižní část plochy Z2 svým trojúhelníkovým tvarem neumožňuje vlastníkům dotčených pozemků parc. č. XB, XC a XD jakoukoli zástavbu, ta je při dodržení regulativů územního plánu a stavebně právních předpisů možná pouze u předmětného pozemku, pozemku sousedícího z jihu parc. č. XE a pozemků sousedících ze severu parc. č. XF a XG. Návrhová obslužná komunikace by tak byla zbytečná pro nejjihnější části lokality Z2, kde je umístění a povolení staveb v ploše SV nemožné, a nadále by zatěžovala zbylé pozemky, které vůbec zastavitelné nejsou. Žádný z vlastníků pozemků v ploše Z2 za dobu vymezení této plochy v územním plánu (od roku 2009 dosud) neinicioval jeho změnu za účelem upřesnění vymezené plochy, aby umožňovala vhodnější využití pro zástavbu, ani nezahájil kroky k umístění a povolení výstavby. Dotčené pozemky jsou nadále využívány pro zemědělské účely. Tím spíše to platilo o vymezené návrhové přístupové komunikaci, která byla vedena přes výše označené pozemky od severu k jihu – polní cestě na pozemku parc. č. 839/1 ve vlastnictví obce, a k silnici III. třídy Nepomuk – Rožmitál pod Třemšínem na pozemku parc. č. XH. Vzhledem k pasivitě dotčených vlastníků pozemků a jejich zřejmému nezájmu o řešení, jakož i s ohledem na žádosti některých těchto dotčených vlastníků o zrušení navržené komunikace

přes jejich pozemek, podalo zastupitelstvo odpůrkyně při pořizování změny č. 3 podnět k vypuštění jižní části dosud navržené komunikace pro její nepotřebnost. Propojení paralelní místní komunikace podél východního okraje sídla s obsluhou stávající a navržené zástavby v celém severojižním rozsahu bylo pořizovatelem i zpracovatelem změny č. 3 vyhodnoceno jako nadbytečné s tím, že zpřístupnění plochy Z2 je dostatečně umožněno od severu.

7. Odpůrkyně dále uvedla, že podmínka realizace výstavby v zastavitelné ploše SV lokality Z2, kterou je vybudování místní obslužné komunikace, včetně položení inženýrských sítí před vybudováním komunikace, tím není dotčena. V souladu s § 18 odst. 5 stavebního zákona lze v nezastavěném území umisťovat mj. přípojky a účelové komunikace, pokud je územně plánovací dokumentace z důvodu veřejného zájmu výslovně nevyklučuje (což není případ územního plánu odpůrkyně, kde je naopak „budování nutných, přiměřeně dimenzovaných účelových cest“ a „liniové stavby technické infrastruktury“ přípustným využitím plochy zemědělské NZ). K návrhu změny č. 3 nebyla uplatněna žádná námitka ani připomínka. Předmětné části návrhu změny č. 3 se nedotýkalo ani žádné z uplatněných stanovisek dotčených orgánů. Z výše uvedeného vyplývá nekonfliktnost a zřejmost obsahu a existence spravedlivých důvodů k pořízení, projednání a vydání změny č. 3.
8. Dle odpůrkyně je v územním plánu zachována komunikace na severním okraji plochy Z2 na pozemku parc. č. XG, přičemž umístění komunikace k ostatním reálně zastavitelným pozemkům parc. č. XF, XA a XE je možné jednak v ploše SV, jednak v ploše NZ v souladu s § 18 odst. 5 stavebního zákona. K tvrzení navrhovatele, že „*navrhovaná místní komunikace může podle současné podoby územního plánu obsloužit pouze pozemek umístěný na severu plochy Z2, jehož vlastníkem je osoba odlišná od navrhovatele*“, odpůrkyně uvedla, že je jednak vnitřně rozporné s tvrzením navrhovatele, že se se „žádnou“ komunikací nepočítá, jednak nepřináší žádný kvalitativní rozdíl oproti situaci při požadovaném zrušení změny č. 3, neboť i v případě existence plochy DS je k veřejně přístupné pozemní komunikaci, resp. k pozemku ve vlastnictví veřejné korporace (obce či kraje), nutno překonat několik pozemků ve vlastnictví soukromých osob odlišných od navrhovatele, přičemž tuto situaci je nutno s ohledem na neexistenci veřejného zájmu odůvodňujícího vyvlastnění či zřízení předkupního práva řešit nástroji práva občanského, nikoli územním plánem.
9. Napadené opatření obecné povahy bylo ohledně předmětné části změny č. 3 řádně a dostatečně odůvodněno. Kromě zmínek v jednotlivých obecnějších kapitolách části B opatření obecné povahy je odůvodnění předmětné změny uvedeno v části B, kapitole 11.3 pod „Zm3-Z1“ a v kapitole 11.4. S ohledem na to, že k předmětné části změny č. 3, označené jako Zm3-Z1, nebyly v průběhu pořizování, projednávání a vydání změny č. 3 uplatněny žádné námitky ani připomínky, lze mít za to, že odůvodnění předmětné změny bylo dostatečně komplexní a přesvědčivé. Pokud navrhovatel svůj nesouhlas s důvody uvedenými v odůvodnění napadeného opatření obecné povahy zaměňuje za nepřezkoumatelnost pro nedostatek odůvodnění, pak je to nepřijatelné. I kdyby snad soud uvážil, že odůvodnění napadeného opatření obecné povahy neobsahuje „*komplexní zdůvodnění přijatého řešení*“, nebo zjistil jiné vady procesního charakteru, odpůrkyně je přesvědčena, že to není s ohledem na

povahu sporné části změny č. 3 a průběh jejího pořízení, projednání a vydání důvodem pro její zrušení v navrhovaném rozsahu.

10. Odpůrkyně dále uvedla, že napadené OOP reálně nepříznivě nezasahuje do právní sféry navrhovatele. Navrhovatel ani jeho právní předchůdce za dobu od vydání územního plánu odpůrkyně v roce 2009 neučinili žádný formální krok (žádost stavebnímu úřadu, prezentace stavebního záměru obci apod.) směřující k využití zastavitelné plochy na dotčeném pozemku (např. výstavbě rodinného domu). Otázka realizovatelnosti stavebního záměru v případě zrušení části změny č. 3 a navrácení návrhové komunikace DS v celém rozsahu je tedy zcela teoretická, neboť ze strany vlastníka předmětného pozemku nebyl stavební záměr připravován ani v době, kdy se návrhová komunikace DS nacházela v původní stopě na východním okraji lokality Z2. Námitka navrhovatele, že zrušení návrhu komunikace fakticky znemožňuje umístit stavbu na pozemku navrhovatele, je tedy lichá, neboť možnost umístit stavbu na pozemku navrhovatele nebyla vůbec prověřena ani v době, kdy byl návrh příjezdové komunikace v územním plánu odpůrkyně obsažen. Navrhovatel nevyužil možnosti bránit vydání změny č. 3 v rámci jejího projednávání, nezúčastnil se veřejného projednání, ani nepodal námitky k návrhu změny č. 3. Předmětný pozemek nabyl
v květnu 2021, měl tedy jako vlastník pozemku možnost do procesu pořizování, projednávání a vydání změny č. 3 aktivně zasahovat, což by jistě činil, kdyby změna č. 3 skutečně degradovala hodnotu pozemku. Hodnotu pozemku před vydáním změny č. 3 a po ní navrhovatel nijak nevyčísľuje ani neuvádí. Navrhovatel sice dne 29. 6. 2022 zaslal odpůrkyni výzvu „Věc: Zrušení návrhu přístupové cesty k pozemku par. č. XA“, avšak nijak nereagoval na její odpověď, ve které uvedla, že má zájem na smírném řešení záležitosti. Místo toho navrhovatel podal dne 21. 8. 2022 projednávaný návrh k soudu. Navrhovatel tedy zřejmě nemá zájem na věcném řešení záležitosti.
11. Odpůrkyně dále nesouhlasila s tvrzením navrhovatele, že je mu fakticky znemožněno umístit stavbu na předmětný pozemek a hodnota pozemku je snížena na hodnotu odpovídající zemědělské půdě, jelikož tato svá tvrzení nijak nedokládá. Na předmětném pozemku je i po změně č. 3 zachována zastavitelná plocha SV o výměře 649 m², na níž lze standardní rodinný dům umístit. Umístění rodinného domu na předmětném pozemku je samozřejmě možné pouze se zajištěným přístupem na pozemní komunikaci. Územní plán nemusí stanovit, kudy má místní obsluhová komunikace vést. Její umístění a vybudování je závislé na dohodě mezi vlastníky dotčených pozemků. Místní komunikace v trase zrušené plochy DS v územním plánu nebyla nikdy vymezena jako veřejně prospěšná stavba či opatření. Obec neměla ani dříve možnost dotčené části pozemků v návrhové trase pozemní komunikace v ploše DS získat bez součinnosti vlastníků (vyvlastněním, nuceným zřízením služebnosti apod.). Navíc odpůrkyně jako malá obec s velmi omezeným rozpočtem nemá na výkup pozemků a realizaci cesty finanční prostředky. Místní komunikace v trase zrušené plochy DS v územním plánu neexistuje, nelze tedy uvažovat ani o osvědčení existence veřejně přístupné účelové komunikace. Navrhovateli tak v případě, že nedospěje k dohodě s vlastníky dotčených pozemků, zbývá pouze využít nástroje občanského práva v podobě žádosti o povolení nezbytné cesty podle § 1029 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Pokud by měl navrhovatel zajištění přístupovou cestu dohodou s vlastníky sousedních pozemků (nebo na základě rozhodnutí soudu), může dosáhnout umístění
a povolení stavby i bez zrušené plochy DS (komunikaci lze umístit i v ploše NZ podle

§ 18 odst. 5 stavebního zákona). Pokud však navrhovatel přístupovou cestu takto zajištěnou nemá, nemůže dosáhnout umístění a povolení stavby ani s vymezenou plochou DS (ve znění před změnou č. 3). Faktická možnost umístit stavbu na pozemku se tedy změnou č. 3 nemění, tudíž navrhovatel jí není ani dotčen na svých právech, a tedy není aktivně věcně legitimován k podání návrhu na její částečné zrušení. Zrušením změny č. 3 by naopak došlo k nepříznivému zásahu do právní sféry vlastníků pozemků dotčených trasou zrušené plochy DS, kteří jsou nyní v dobré víře, že jejich vlastnické právo k dotčeným pozemkům bylo „uvolněno“ zrušením trasy návrhové komunikace.

12. S ohledem na výše uvedené odpůrkyně navrhla, aby soud návrh navrhovatele zamítl.

Replika navrhovatele a duplika odpůrkyně

13. Navrhovatel v replice zdůraznil, že zrušení návrhu místní komunikace bylo iniciováno odpůrkyní (obcí), nikoli dotčenými vlastníky. Z jeho pohledu je zásadní, že na jeho část pozemku zařazenou do plochy Z2 je při zachování regulativů umístění stavby odpovídající běžným rozměrům rodinného domu možné. Odpůrkyně argumentuje, že na pozemky zařazené do ploch určených k zastavění nelze umístit stavbu, přitom to byla ona, kdo tvar plochy Z2 určené k zastavění vymezil. V případě změny vlastnických hranic však může dojít i k zastavění jižní části plochy Z2. Dle názoru navrhovatele není pro řízení podstatné, zda již žádal o umístění stavby na svém pozemku. Navrhovatel zakoupil předmětný pozemek v roce 2021 s cílem umístit na něm v souladu s územním plánem stavbu a nejprve začal řešit možnosti přístupu na svůj pozemek, o čemž svědčí i jím podaný návrh. Předmětem napadené změny územního plánu nebyla změna využití plochy Z2, zrušení návrhu pozemní komunikace vedoucí podél plochy Z2 nebylo odůvodněno nevyužitelností plochy Z2 pro výstavbu ani pasivitou vlastníků ve vztahu k jejímu možnému budoucímu využití. Má-li snad odpůrkyně pochybnosti o využitelnosti plochy Z2 k účelu vymezenému v územním plánu a vhodnosti jejího zařazení mezi zastavitelné plochy, mohla tuto otázku řešit komplexně společně s otázkou návrhu pozemní komunikace, a ne pouze izolovaně rušit návrh pozemní komunikace při zachování plochy Z2. Navrhovatel si je vědom skutečnosti, že samotný návrh pozemní komunikace v územním plánu faktický přístup na jeho pozemek nezajistí a že ho bude dále nutné řešit prostředky soukromého práva, avšak zrušením návrhu pozemní komunikace se oslabuje postavení navrhovatele i v rámci vztahů soukromého práva. Návrh pozemní komunikace v územním plánu může sloužit i jako vodítko, kudy by mohla vést nezbytná cesta, pokud by o její zřízení navrhovatel usiloval před soudem. Pokud by navrhovatel společně s dalšími vlastníky dotčených pozemků žádal o povolení k umístění pozemní komunikace k zajištění dopravní obslužnosti plochy Z2 nebo její části, bude postavení žadatelů silnější, pokud bude návrh pozemní komunikace zanesen v územním plánu, než když o umístění pozemní komunikace budou žádat na základě obecného § 18 odst. 5 stavebního zákona.
14. Navrhovatel nepovažuje vyjádření odpůrkyně za komplexní zdůvodnění přijatého řešení. Zhodnocen nebyl především dopad změny na pozemky zařazené do plochy Z2 a možnost jejího rozvoje jako celku. Navrhovatel k závěrům odpůrkyně o nesprávnosti tvrzení navrhovatele o snížení hodnoty pozemku uvádí, že zrušení pozemní komunikace je právě v daném případě způsobilé snížit hodnotu pozemků v ploše Z2. Naopak zakonzervování pozemků jako orné půdy hodnotu pozemků nijak pozitivně neovlivňuje. Souhlas či nesouhlas

vlastníků s případným zrušením změny územního plánu není dle názoru žalobce pro posouzení zákonnosti napadeného opatření obecné povahy relevantní. Zrušení změny č. 3 by se vlastníků dotčených pozemků ve sféře jejich práv nijak negativně nedotklo, naopak zrušením navržené pozemní komunikace přicházejí o možnost svůj pozemek zhodnotit. Pokud by se vlastníci dotčených pozemků rozhodli udělit souhlas s umístěním stavby pozemní komunikace přes své pozemky, pravděpodobně tak budou činit za úplaty. Navrhovatel tak nesouhlasí s tím, že by zrušení změny č. 3 bylo neproporcionální ve vztahu k ostatním vlastníkům.

15. Odpůrkyně ve své duplice zopakovala, že (ne)vymezení cesty v územním plánu v zásadě nemá vliv na posuzování podmínek pro povolení nezbytné cesty, jelikož tato otázka je čistě soukromoprávní.

Jednání před soudem

16. Při jednání konaném dne 4. 11. 2022 setrvali účastníci na svých procesních návrzích.
17. Soud při jednání jako důkaz provedl výpis z katastru nemovitostí - LV č. X pro kat. území N. p. T.. Podle něj je navrhovatel vlastníkem pozemku uvedeného v bodě 2 rozsudku. Soud dále provedl důkaz přípisem Mgr. Š. (zaměstnankyně realitní kanceláře) p. K. (vlastník pozemku parc. č. XD) ze dne 7. 1. 2021, ve kterém jej Mgr. Š. informuje, že zprostředkovává prodej pozemku parc. č. XA, informuje jej o tom, že odpůrkyně cestu vzhledem k nedostatku prostředků nevybuduje, a žádá jej o stanovisko k záměru vybudovat cestu na náklady dotčených vlastníků.
18. Soud neprovedl jako důkaz navržené listiny – změnu č. 2 a změnu č. 3 včetně jednotlivých dokumentů pořízených při jejím přijímání, neboť jsou součástí předložené spisové dokumentace, kterou měl k dispozici a z níž vycházel, přičemž její obsah není předmětem dokazování (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Soud rovněž neprovedl důkaz vyjádřeními M. K., vlastníka pozemku parc. č. XD, M. R., vlastníka pozemku parc. č. XE, obě ze dne 4. 9. 2022, J. E., vlastníka pozemků parc. č. XF a XCH, ze dne 8. 9. 2022, a J. E., podílového spoluvlastníka pozemku parc. č. XI, ze dne 1. 9. 2022, jelikož tato vyjádření vznikla až po vydání napadeného OOP a pro posouzení věci nejsou relevantní.

Podmínky řízení

19. Soud ověřil, že návrh na zrušení napadeného OOP byl podán včas (§ 101b odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 101a odst. 1 s. ř. s.) a obsahuje všechny zákonem požadované náležitosti (§ 37 odst. 2 a 3 a § 101b odst. 2 s. ř. s.).
20. Podmínkou aktivní procesní legitimace je tvrzení, že navrhovatel byl napadeným opatřením obecné povahy myslitelně dotčen na svých subjektivních právech (srov. § 101a odst. 1 s. ř. s.). Navrhovatel svou legitimaci k podání návrhu dovozuje z vlastnictví předmětného pozemku parc. č. XA v katastrálním území N. p. T., které soud ověřil v katastru nemovitostí (list vlastnictví č. 330). Tvrdí, že možnost využití tohoto pozemku byla negativně ovlivněna vypuštěním plochy pro dopravu. Mezi účastníky není sporu o tom, že jde o pozemek, který je napadeným OOP dotčen. Aktivní návrhové legitimaci navrhovatele není na újmu, že proti předmětnému regulativu neuplatnil námitky v řízení o vydání napadeného OOP (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116).

Podstatný obsah předložené dokumentace

21. Dle územního plánu obce Nepomuk ve znění změny č. 2 byl předmětný pozemek zařazen do zastavitelných ploch Z2 se základním využitím plochy SV – plocha smíšená obytná venkovská. Zbylá část pozemku byla zařazena mezi plochy NZ – plochy zemědělské. Podmínkou realizace využití plochy Z2 bylo vybudování místní obslužné komunikace (viz část A bod 6.2 textové části změny č. 2). V grafické části byla zakreslena navržená místní komunikace na východě od nemovitých věcí zařazených do plochy Z2.
22. Usnesením č. 7/2021, přijatém na veřejném zasedání Zastupitelstva obce Nepomuk dne 8. 6. 2021, byl zahájen proces projednávání návrhu změny č. 3. Veřejnou vyhláškou ze dne 12. 7. 2021 bylo následně oznámeno konání veřejného projednání návrhu změny č. 3 dne 16. 8. 2021. V této veřejné vyhlášce bylo dále uvedeno, že minimálně do dne 23. 8. 2021 bude návrh dokumentace změny č. 3 zveřejněn způsobem umožňujícím dálkový přístup na oficiálních webových stránkách odpůrkyně. Odpůrkyně zároveň dotčeným osobám umožnila podávat námítky a připomínky, a to do dne 23. 8. 2021. Tato veřejná vyhláška byla vyvěšena dne 12. 7. 2021 a sejmuta dne 29. 7. 2021. Změna č. 3 byla následně projednána na veřejném projednání dne 16. 8. 2021. V grafické části návrhu změny č. 3 byla mj. zakreslena změna způsobu využití území části návrhové plochy Z2 vyznačením komunikace u plochy Zm3-Z1 a jejím přeškrtnutím s textem „zrušení návrhu, ponechání stávajícího stavu“. O vydání napadeného OOP rozhodla odpůrkyně usnesením ze dne 14. 10. 2021, č. 11/2021. Zastupitelstvo odpůrkyně na svém zasedání konaném téhož dne vzalo na vědomí, že k návrhu změny č. 3 nebyly uplatněny žádné připomínky ani námítky.
23. Předmětem změny č. 3 bylo mimo jiné zrušení návrhové místní komunikace vedoucí i k předmětnému pozemku navrhovatele. Odpůrkyně změnila využití plochy Zm3-Z1 „Část navrhované plochy Z2 pro využití DS – Dopravní infrastruktury silniční se ruší a ponechává se stávající využití NZ – Plochy zemědělské“. Do kapitoly 4 *Koncepce veřejné infrastruktury* – 4.1. *Dopravní infrastruktura* bylo doplněno „Ruší se návrh místní komunikace v části plochy Z2 – označeno jako Zm3-Z1. Ostatní části zůstávají bez úprav, nemění se.“ V kapitole 6 *Vyhodnocení splnění požadavků zadání nebo vyhodnocení splnění požadavků obsažených v rozhodnutí zastupitelstva obce o obsahu změny územního plánu pořizované zkráceným postupem*, je u požadavku č. 4 – zrušení návrhu místní komunikace při východním okraji zastavěného území od jihu až k plochám Z2 a Z2-11 uvedeno, že je tato komunikace zrušena pro její nepotřebnost (zastavitelné plochy lze obsloužit ze severu). V části B textové části odůvodnění změny č. 3 územního plánu, v kapitole 11.3 je u plochy Zm3-Z1 dále uvedeno: „Navržené zrušení již dříve navržené komunikace podél východního okraje zástavby. Původní záměr byl vyhodnocen jako nadbytečný. Vzhledem k velikosti sídla, intenzitě dopravy a optimálnímu zajištění dopravní obsluhy souvisejících rozvojových ploch Z2 a Z3 postačuje zpřístupnění od severu. Část dosavadní návrhové plochy Z2 vyčleněná pro komunikaci od jihu (od silnice III/) k severu (k části plochy Z2 využitelné pro SV a k ploše Z2-11) zůstane ve stávajícím využití – tj. jako zemědělská plocha NZ.“ Ohledně koncepce dopravy je dále v kapitole 11.4 uvedeno: „Jedinou změnou je zrušení návrhové plochy pro místní komunikaci vedené podél východního okraje zástavby z důvodu přehodnocení účelnosti a potřeby tohoto propojení. Bylo vyhodnoceno, že pro optimální zajištění dopravní

obsluhy souvisejících rozvojových ploch Z2 a Z3 je plně postačující zpřístupnění od severu.“
V průběhu pořízení napadeného OOP dotčené osoby neuplatnily námitky nebo připomínky.

24. Odpůrkyně veřejnou vyhláškou ze dne 27. 10. 2021 oznámila vydání změny č. 3. Veřejná vyhláška byla vyvěšena dne 27. 10. 2021 a sejmuta dne 12. 11. 2021.

Posouzení návrhu soudem

25. Při přezkoumání napadeného OOP soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl ke dni jeho vydání (§ 101b odst. 3 s. ř. s.). Při rozhodování byl soud vázán rozsahem a důvody návrhu (§ 101d odst. 1 s. ř. s.).
26. Soud při přezkumu opatření obecné povahy vychází z algoritmu (testu) přezkumu, který byl pro tyto účely vymezen judikaturou Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98). Jednotlivými kroky algoritmu jsou: 1) přezkum pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy; 2) přezkum otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti; 3) přezkum otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným procesním postupem; 4) přezkum obsahu opatření obecné povahy z hlediska rozporu se zákonem, v tomto kroku ve smyslu souladu s hmotným právem a 5) přezkum obsahu napadeného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality (přiměřenosti právní regulace v širším slova smyslu), tedy konkrétně zda napadené opatření obecné povahy vůbec umožňuje dosáhnout sledovaný cíl (kritérium vhodnosti), zda opatření obecné povahy a sledovaný cíl spolu logicky souvisí a zda cíle nelze lépe dosáhnout jiným prostředkem (kritérium potřebnosti), jakož i zda opatření obecné povahy omezuje své adresáty co nejméně (kritérium minimalizace zásahů), a v neposlední řadě soud také zkoumá, zda je následek napadeného opatření obecné povahy úměrný sledovanému cíli (kritérium proporcionality v užším slova smyslu). S ohledem na vázanost důvody návrhu se soud může zabývat jen těmi kroky algoritmu (testu) přezkumu, které navrhovatel zahrne do návrhových bodů (§ 101b odst. 2 s. ř. s.), a to z hledisek navrhovatelem namítaných.
27. V právě posuzované věci navrhovatel vznesl tři okruhy námitek. První okruh se týkal zákonnosti procesního postupu odpůrkyně z důvodu namítané nepřezkoumatelnosti napadeného OOP (3. krok algoritmu), druhý okruh námitek se týkal otázky rozporu obsahu opatření obecné povahy se zákonem (souladu s hmotným právem, tj. 4. krok algoritmu) a třetí okruh se týkal otázky přezkumu obsahu napadeného OOP z hlediska proporcionality (5. krok algoritmu). Pouze těmito námitkami se tedy soud zabýval.
28. Podle § 18 odst. 1 stavebního zákona je cílem územního plánování vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území a který uspokojuje potřeby současné generace, aniž by ohrožoval podmínky života generací budoucích. Podle odstavce 2 tohoto ustanovení stavebního zákona územní plánování zajišťuje předpoklady pro udržitelný rozvoj území soustavným a komplexním řešením účelného využití a prostorového uspořádání území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území. Za tím účelem sleduje společenský a hospodářský potenciál rozvoje.

29. Podle § 43 odst. 1 stavebního zákona územní plán stanoví základní koncepci rozvoje území obce, ochrany jeho hodnot, jeho plošného a prostorového uspořádání (dále jen „urbanistická koncepce“), uspořádání krajiny a koncepci veřejné infrastruktury; vymezí zastavěné území, plochy a koridory, zejména zastavitelné plochy, plochy změn v krajině a plochy přestavby, pro veřejně prospěšné stavby, pro veřejně prospěšná opatření a pro územní rezervy a stanoví podmínky pro využití těchto ploch a koridorů.
30. Podle § 172 odst. 1 správního řádu návrh opatření obecné povahy s odůvodněním správní orgán po projednání s dotčenými orgány uvedenými v § 136 doručí veřejnou vyhláškou podle § 25, kterou vyvěsí na své úřední desce a na úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správních obvodech se má opatření obecné povahy týkat, a vyzve dotčené osoby, aby k návrhu opatření podávaly připomínky nebo námítky. V případě potřeby se návrh zveřejní i jiným způsobem, v místě obvyklým. Návrh opatření obecné povahy musí být zveřejněn nejméně po dobu 15 dnů.
31. Podle § 25 odst. 2 správního řádu se doručení veřejnou vyhláškou provede tak, že se písemnost, popřípadě oznámení o možnosti převzít písemnost, vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost podle věty druhé.
32. Jak vyplývá z výše uvedeného shrnutí relevantních ustanovení správního řádu a podstatného obsahu předložené dokumentace, o procesu přijímání změny č. 3 odpůrkyně řádně informovala veřejnou vyhláškou. Navrhovatel však proti návrhu změny č. 3 nijak nebrojil. Přitom rozsah věcného přezkumu je podstatně ovlivněn tím, že navrhovatel proti návrhu změny č. 3 nebrojil při přijímání opatření obecné povahy (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116, bod 23 a část III.2). Navrhovatel neuvedl žádné důvody, které by mu bránily podat námítky proti návrhu změny č. 3. Z výpisu z katastru nemovitostí navíc vyplývá, že navrhovatel nabyl předmětný pozemek již v červnu 2021, tedy zároveň se zahájením procesu pořizování změny č. 3 odpůrkyní, a měl proto dostatek času a možností, jak se do něj zapojit. Skutečnost, že navrhovatel svůj nesouhlas se zrušením navržené komunikace vyjádřil přípisem ze dne 29. 6. 2022, není pro posouzení věci relevantní, jelikož tak učinil po více než půl roce od přijetí napadeného OOP.
33. Pokud navrhovatel v žalobě brojil proti nepřiměřenosti zásahu do jeho práv, z ustálené judikatury vyplývá, že soudům zásadně nepřisluší hodnotit proporционаlitu přijatého řešení v první linii. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 10. 2011, č. j. 6 Ao 5/2011-43, „v případě přezkumu obsahu vydaného opatření obecné povahy (podle § 101a a násl. s. ř. s.) z hlediska jeho proporcionality není možné po soudu požadovat, aby provedl odbornou úvahu ve směru vážení důležitých veřejných zájmů či veřejného zájmu na jedné straně a ochrany vlastnictví navrhovatelů na straně druhé, pokud tuto úvahu před ním neprovedl z důvodu zaviněné pasivity navrhovatelů příslušný správní orgán. Takovýto postup by byl rozporný s ústavní zásadou dělby moci, s právem na samosprávu i s ochranou právní jistoty dalších účastníků, kteří svá práva aktivně prosazovali již v průběhu přípravy územně plánovací dokumentace. (...) Nepodáním připomínek k otázce přiměřenosti zásahu do práv navrhovatelů napadeným opatřením obecné povahy (tedy k otázce proporcionality) bez objektivních důvodů se účastníci sami zbavili možnosti, aby jejich připomínky byly náležitě vypořádány správním

orgánem a aby poté o zákonnosti takového vypořádání rozhodl soud.“ Soudy tak mohou pouze posoudit, jak se s touto otázkou vypořádal odpůrce v odůvodnění opatření obecné povahy, který je tak zpravidla povinen učinit pouze na základě námítky (§ 172 odst. 5 správního řádu), kterou v rámci procesu pořizování vznesl oprávněný navrhovatel.

34. V rozsudku ze dne 26. 10. 2016, č. j. 10 As 183/2016-35, dále Nejvyšší správní soud vysvětlil, že proporcionalita opatření obecné povahy nemůže být předmětem soudního přezkumu, nemohla-li pro nedůvodnou pasivitu navrhovatele být posouzena v průběhu pořizování daného opatření obecné povahy. Soud se tak dříve neuplatněnou námitkou nepřiměřenosti zásahu do práv vlastníka zabývá jen v případech, kdy zásah do vlastnického práva musel být pořizovateli již v době přípravy územního plánu zcela zjevný a jedná se o zásah dosahující značné intenzity, blížíci se vyvlastnění dotčených nemovitostí. Soud dále odkazuje na přehled judikatury Nejvyššího správního soudu k této otázce, která je v uvedeném rozsudku shrnuta, nebo např. na aktuální judikaturu (viz rozsudek ze dne 17. 5. 2022, č. j. 7 As 416/2021-21, nebo ze dne 25. 2. 2021, č. j. 10 As 431/2019-53, bod 17).
35. Soud nerozporuje, že změna č. 3 navrhovatele jistě ovlivní, neboť dle stávajícího stavu územního plánu není k předmětnému pozemku vedena žádná dopravní infrastruktura. Jistě se však nejedná o tak intenzivní zásah do vlastnického práva navrhovatele, který by nastal např. v případě vyvlastnění předmětného pozemku (odpůrkyně ve svém vyjádření k návrhu podrobně a přiléhavě vysvětlila, že postavení navrhovatele se změnou č. 3 příliš nezměnilo, a to ani v rovině veřejnoprávní regulace, ani v rovině soukromoprávních vztahů). Z toho důvodu ani nepřichází v úvahu zabývat se dříve neuplatněnými námitkami navrhovatele, týkajícími se proporcionality změny č. 3. Žalobce se navíc stal vlastníkem předmětného pozemku v červnu 2021 a dle jeho slov bylo jeho cílem přednostně řešit dopravní obslužnost pozemku před započítím samotné stavby. Nic mu tedy nebránilo, aby se do procesu projednávání změny č. 3 zapojil, a zamezil tak tvrzeným negativním dopadům na využitelnost předmětného pozemku. Za této situace není důvodu, aby se soud zabýval námitkou nepřiměřenosti napadeného OOP, pokud navrhovatel sám nepokládal za potřebné tuto otázku během procesu pořizování zmínit.
36. Nepodáním námitek bez objektivních důvodů se tak navrhovatel sám zbavil možnosti, aby jeho námitky směřující proti proporcionalitě napadené části OOP byly vypořádány příslušným správním orgánem. Po soudu nelze požadovat, aby posuzoval přiměřenost napadeného OOP ve vztahu k navrhovateli, pokud tuto úvahu před ním neprovedl z důvodu zaviněné pasivity navrhovatele příslušný správní orgán (viz citované rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ao 5/2011-43 a č. j. 10 As 183/2016-35, dále např. rozsudky ze dne 13. 5. 2014 č. j. 6 As 3/2013-29, či ze dne 25. 11. 2015, č. j. 6 As 176/2015-31).
37. Obdobně omezená je rovněž možnost soudu posuzovat přezkoumatelnost napadeného OOP. Dle navrhovatele odpůrkyně dostatečně neodůvodnila zrušení návrhu příjezdové komunikace. Jelikož byl ale navrhovatel v průběhu celého procesu pořizování napadeného OOP zcela pasivní, neměla odpůrkyně důvodu se danou otázkou podrobněji zabývat, a vyjádřila se tak pouze obecně k důvodům zrušení návrhu místní komunikace. Napadené OOP by tak za dané situace mohlo být zrušeno pro nepřezkoumatelnost toliko tehdy, když by z jeho odůvodnění (a z dalších dokumentů vzniklých v procesu pořizování) nebylo vůbec zřejmé, proč odpůrkyně k provedené změně přistoupila (k tomu lze odkázat

např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2014, č. j. 6 AOs 3/2013-29, nebo rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 14. 10. 2020,

č. j. 55 A 54/2020-62). Z napadeného OOP jsou však důvody pro zrušení místní komunikace v ploše Zm3-Z1 zřejmé. V odůvodnění (části 11.3 textové části napadeného OOP) je uvedeno,

že navržené zrušení se týkalo již dříve navržené komunikace podél východního okraje zástavby, neboť byl tento původní záměr vyhodnocen jako nadbytečný. Vzhledem k velikosti sídla, intenzitě dopravy a optimálnímu zajištění dopravní obsluhy souvisejících rozvojových ploch Z2 a Z3 postačuje zpřístupnění od severu. Část dosavadní návrhové plochy Z2 vyčleněná pro komunikaci od jihu (od silnice III) k severu (k části plochy Z2 využitelné pro SV a k ploše Z2-11) zůstane ve stávajícím využití – tj. jako zemědělská plocha NZ. Ke koncepci dopravy se odpůrkyně dále vyjadřuje v kapitole 11.4, ve které uvedla, že ke zrušení návrhové plochy pro místní komunikaci vedené podél východního okraje zástavby došlo z důvodu přehodnocení účelnosti a potřebnosti tohoto propojení. Odpůrkyně vyhodnotila, že pro optimální zajištění dopravní obsluhy souvisejících rozvojových ploch Z2 a Z3 je plně postačující zpřístupnění od severu. Takové odůvodnění považuje soud ve světle výše uvedených závěrů za dostatečné.

38. Soud by tak mohl přistoupit ke zrušení části napadeného OOP pouze ze závažných důvodů spočívajících v porušení kogentních procesních a hmotněprávních norem chránících zásadní veřejné zájmy, které stěžejním způsobem předurčují proces přijímání a obsah opatření obecné povahy (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2011, č. j. 1 Ao 2/2010-185, či ze dne 13. 5. 2013, č. j. 6 AOs 3/2013-29). Takové důvody soud při přezkumu napadeného OOP v mezích uplatněných návrhových bodů neshledal.
39. Podle názoru soudu územní plán neodporuje ani právním předpisům. Navrhovatel v této souvislosti namítal, že odpůrkyně svým postupem, při kterém zrušila návrhovou pozemní komunikaci vedoucí i k předmětnému pozemku navrhovatele, ve svém důsledku znemožnila možnost budoucího rozvoje plochy Z2 a znehodnotila tuto oblast. Dle navrhovatele tak nastal rozpor změny č. 3 s cíli územního plánování vyjádřenými především v § 18 odst. 1 a 2 stavebního zákona, neboť změna územního plánu zabráňuje udržitelnému rozvoji území, aniž by pro to byl důvod. Tato námitka rovněž není důvodná.
40. Ze zásady zdrženlivosti plyne, že ke zrušení opatření obecné povahy v oblasti územního plánování by měl soud přistoupit, pouze pokud došlo k porušení zákona v nezanedbatelné míře, resp. v intenzitě zpochybňující zákonnost posuzovaného řízení a opatření jako celku. V případě územního plánování především není možné připustit zásahy do vlastnického práva vykazující znaky diskriminace, „nerozumnosti“ či libovůle. Pod onu nezákonnost ovšem nelze podřadit jakýkoli subjektivní nesouhlas vlastníka s finální podobou územního plánu. Vlastník pozemku nemá individuální subjektivní právo na schválení konkrétní podoby územního plánu podle jeho požadavku, tj. aby územní plán umožňoval realizaci předem definovaného (stavebního) záměru vlastníka (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 5. 2011, č. j. 1 Ao 2/2011-17, bod 65).

41. V projednávaném případě je základní koncepcí rozvoje území obce mj. rozvíjení bydlení a rekreace. Záměr v podobě zrušení navrhované komunikace je dle názoru soudu s tímto cílem v souladu. Po změně č. 3 totiž zůstaly předpoklady pro výstavbu a rozvoj dotčeného území zachovány. Plocha Z2 je nadále určena k zastavění, přičemž podmínkou pro její využití je i nadále vybudování místní obslužné komunikace. Změna č. 3 tak nebrání budoucímu rozvoji plochy. Územní plán po změně č. 3 naopak s vybudování místní komunikace v případě zastavění předmětného pozemku nadále přímo počítá. Je jistě pravdou, že pro navrhovatele by bylo ponechání návrhu místní komunikace k ploše Z2 v územním plánu jednodušší variantou, jak dosáhnout dopravní obslužnosti svých pozemků v případě jejich zastavění. Nicméně s ohledem na okolnosti je postup odpůrkyně spočívající ve zrušení této komunikace obhajitelný. Z vyjádření odpůrkyně i aktuální podoby územního plánu totiž vyplývá, že tato změna nastala za situace, kdy na pozemcích určených k zastavění po dobu cca 12 let nebyli předchůdce navrhovatele ani navrhovatel stavebně aktivní, ač jim to dosavadní územní plán umožňoval. Stejně tak nebyli aktivní ani vlastníci okolních pozemků. Po celou dobu platnosti změny č. 2 pak nebyla ani využita možnost realizace komunikace. Navíc je v tomto ohledu nutné souhlasit s odpůrkyní, že situace ohledně dopravní obslužnosti dotčených pozemků bude podobná jako v období před přijetím změny č. 3. Všechny dotčené pozemky v ploše Z2 jsou v soukromém vlastnictví a vybudování komunikace bude závislé na součinnosti dotčených vlastníků, stejně jako tomu bylo doposud (rušená komunikace nebyla podle změny č. 2 veřejně prospěšnou stavbou). Soud tak nemůže souhlasit s navrhovatelem, že by změna č. 3 byla v napadené části v rozporu s cíli územního plánování.
42. Namítal-li navrhovatel v této souvislosti, že zrušení návrhu místní komunikace ve svých důsledcích znemožňuje rozvoj plochy Z2, což není odůvodněno žádným jiným zájmem, který je stavebním zákonem chráněn, nelze této námitce přisvědčit. Předně je třeba zopakovat, že napadené OOP rozvoj plochy Z2 nijak neznemožňuje. Navíc správní orgány v procesu pořizování veřejný zájem na přijetí změny č. 3 uvedly – nepotřebnost realizace návrhu místní komunikace a nadbytečnost zásahu do vlastnických práv vlastníků dotčených pozemků. Otázka, zda tento veřejný zájem převáží nad zájmem navrhovatele – vlastníka, je otázkou proporcionality napadeného OOP, kterou se soud vzhledem k pasivitě navrhovatele nemůže zabývat, jak již vysvětlil výše. Ani tato námitka proto není důvodná.

Závěr a náklady řízení

43. Soud shrnuje, že návrh na zrušení části opatření obecné povahy neshledal důvodným, a proto jej zamítl (§ 101d odst. 2 věta druhá s. ř. s.).
44. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Plně úspěšné odpůrkyni soud přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Odpůrkyně je malou obcí, která nedisponuje odborným aparátem nezbytným pro pořizování územního plánu (napadené OOP pořídila prostřednictvím smluvně zajištěné třetí osoby), ani pro jeho obhajobu v soudním řízení. Tato činnost přesahuje rámec obvyklé úřední činnosti odpůrkyně, a náklady na právní zastoupení je proto třeba pokládat za účelně vynaložené (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, bod 29). Soud proto úspěšné odpůrkyni přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 12 342 Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta za tři úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava

zastoupení, sepis vyjádření k návrhu a účast na jednání před soudem dne 4. 11. 2022 podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], ze tří paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a z náhrady 21 % DPH ve výši 2 142 Kč. Soud nepřiznal odpůrkyni náhradu za dupliku ze dne 3. 11. 2022, jelikož tato duplika (zaslaná den před jednáním soudu) nepřináší nic nového nad rámec vyjádření k návrhu a zástupce odpůrkyně přiznání odměny za tento úkon při jednání soudu ani sám nepožadoval. Navrhovatel je povinen uhradit náhradu nákladů řízení v celkové výši 12 342 Kč k rukám zástupce odpůrkyně podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., a to ve lhůtě třiceti dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www. nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

Praha 4. listopadu 2022

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu